

Het verhaal van een meisje met een autistische stoornis.

Er was eens een meisje die anders was dan de andere kinderen, ze had vaak ruzie thuis en op school was ze juist heel stil zodat het leek of er niets aan de hand was. Maar er was wel degelijk iets en geen gedrag's stoornis wat je vaak denkt, maar een stoornis van autisme.

Dit werd pas ontdekt toen het meisje +- 11 jaar was veel te laat dus, al die jaren wist niemand wat er aan de hand was met dat meisje.

waarom kreeg ze zomaar ineens boze aanvallen, maar voor alles wat er was gebeurd was er een rede, dat meisje kreeg dat omdat ze niet kon tegen de drukte op school, of op een markt ze raakte er gek van, al die mensen, al die geluiden en niemand begreep haar.

Voor haar elfde wist niemand wat er aan de hand was, als het meisje naar school ging waar er veel drukte heerste en haar moeder kwam haar in de middag weer ophalen, was ze vertrouwd en kon ze zich uit laten door een driftaanval, en dat kwam door al die spanningen en niemand begreep het maar, en het meisje zelf ook niet, het wou helemaal niet boos worden het was gewoon een mannetje in haar hoofd.

Ze kreeg op haar zevende jaar een zusje erbij ze had er op voorbereid dat ze ermee kon spelen maar het was nog zo klein.

Nu het meisje 18 is kan ze van deze periode amper iets herinneren het lijkt of er een stukje uit haar herinneringen is geknipt.

In die periode was het altijd zo als er wat beloofd werd en dat ging dan niet door ondanks er een reden voor was, ontregelde ze ook weer, dus je kan je voorstellen dat dit erg vervelend is.

Op een dag ging het meisje naar een turn wedstrijd in Den Haag, het was er erg druk en chaotisch het meisje deed goed haar best met de wedstrijd, ze wou graag goed zijn.

Door al die spanningen kreeg ze als ware een kortsluiting toen ze haar ouders zag, omdat die vertrouwd waren kon ze zich weer uitlaten, ze deed erg rot tegen ze en liep weg.

Toen uiteindelijk het meisje en haar ouders in de auto op weg naar huis waren kreeg haar moeder een drift bui, omdat alles zo klote verloopt altijd en niemand haar begrijpt.

Het meisje voelde zich erg verdrietig, want het was in haar ogen weer haar schuld zoals altijd, terwijl ze dit juist niet wou ze wou wel lief doen tegen haar ouders, maar die kortsluiting verpeste alles.

Toen haar zusje wat ouder was ging het ook altijd mis, tussen haar en het meisje.

Vaak ruzie het meisje schelde veel en maakte het zusje erg bang, doordat ze veel ging huilen en het meisje de aangewezen persoon was die op z'n kop kreeg, waardoor het zich weer schuldig voelde, maar ze wist eigenlijk helemaal niet wat ze verkeerd had gedaan, ze snapte het gewoon niet.

Uiteindelijk was het meisje dus getest op haar elfde, en werd er eindelijk begrip getoond.

Het meisje ging nu af en toe naar het kort verblijf tehuis in Boskoop, voor een weekendje of een weekje, om de ouders even rust te geven.

Op een gegeven moment moest het meisje daar heel lang blijven, tot dat er een plaats vrij was in het curium in Oegstgeest.

Het meisje vond het wel leuk daar tot daar ook weer ruzie ontstond en het meisje op een keer in paniek raakte, en de leiding bedreigde met een mes het was totaal niet de bedoeling om te dreigen met een mes want het meisje zou dat nooit gedaan hebben, ze voelde zich bedreigd en er kwam weer een kortsluiting, dit soort dingen kwamen geregeld voor bij het meisje, ze deed iets en toen begon ze te beseffen wat ze had gedaan, en ze begreep eigenlijk niet waarom.

Toen er plaats was op het curium begon de hel pas echt voor het meisje, ze raad dit dan ook aan iedereen af.

Dit is een persoonlijke Point of view:

Te lezen op www.outsider.net

©Rechten van het geschrevene berusten bij de auteur. Het geschreven kan vrij gebruikt worden in sociale kring zolang daar geen geld voor gevraagd of aan verdient wordt!

Ze werd vaak zonder enig gevaar voor zichzelf of voor een ander, toch 7 keer in de isoleer cel gezet en ze werd er niet zacht naar toe gebracht, je moet het zien of ze haar behandelden als een zwaar crimineel.

Het meisje zelf woonde in Alphen en zat dar eerst ook op school waar ze het erg naar haar zin had, maar toen ze naar het curium moest, mocht ze daar niet blijven terwijl ze oud genoeg was te reizen, maar toch bleven ze erbij dat het niet mocht.

Ze had het niet naar haar zin op school, ze kon geen aansluiting vinden ze voelde zich alleen, ze begon een paar uurtjes te spijbelen en toen een paar dagen, en uiteindelijk wou ze helemaal niet meer naar school ze voelde zich verrot depressief ze fantaseerde dat ze zich zelf aan een boom zag hangen ze wou niet meer veder met dit klote leven.

Uiteindelijk heb ze er maar 8 maanden gezeten omdat ze te goed was, en eigenlijk omdat ze er achter kwam dat er dingen waren die niet klopte.

Na het curium ben ik weer terug naar Alphen gegaan, naar het tehuis rijnhoven.

Ze was erg blij want ze kon in ieder geval weer terug naar haar oude school, naar haar vriendinnen, allen kon ze zich weer niet aansluiten bij de groep in rijnhoven, ze voelde zich weer alleen, eenzaam maar door school hield ze zich staande.

Na +- 4 maanden mocht ze eindelijk voorgoed naar huis, na 2 jaar weggeweest.

Het ging goed met haar af en toe nog een buitje, maar lang niet zo erg als vroeger.

Nu het meisje 17 a 18 jaar is gaat ze voelen dat ze echt anders is, en dat ze zo veel rotte dingen heeft gedaan, ze heeft er nooit echt over gepraat waardoor ze licht depressief raakte, eindelijk kreeg ze medicijnen daarvoor, alles is weer goed weinig ruzie ze voelt zich wel vrolijk maar toch, kan ze het schuld gevoel van haar leven maar niet kwijt raken, ze voelt zich en vooral verdrietig dat het allemaal zo heb moeten lopen, dit gevoel heeft ze vooral als ze een ander kind met autisme tegen komt, en ze wet dat kind later een vreselijk gevoel zal hebben.

Maar ze weet dat het al die tijd een vreselijk rot stoornis is geweest, die je leven behoorlijk kan verzieken maar, doordat het meisje niet heeft opgegeven kan ze nu toch gelukkig zijn ze zal altijd verder moeten leren, hoe ze met deze stoornis om moet gaan.

Dit is een persoonlijke Point of view:

Te lezen op www.outsider.net

©Rechten van het geschrevene berusten bij de auteur. Het geschreven kan vrij gebruikt worden in sociale kring zolang daar geen geld voor gevraagd of aan verdient wordt!